

Statsråd Iselin Nybø imøtegår Direktoratet for strålevern (DSA)

DSA hevder at mobilstråling er ufarlig. Men flere hevder den kan være *alvorlig helserisiko*.

I sitt debattinnlegg i Aftenposten 10/12 2020 skriver statsråd Nybø bl.a. slik:

”Det er stor forskjell på 1) ikke å finne noe, og 2) å finne at noe ikke er der.”

M.a.o: Å finne at noe ikke er der, betyr at forholdet er undersøkt med negativt resultat.

Dette er elementær logikk og gjelder i alle forhold.

DSAs logikk svikter

Vi ser at det ikke er mulig å blande sammen de to utsagnene i 1) og 2) foran.

Men det er akkurat det Direktoratet for strålevern har gjort. De vil ha oss til å tro at når de ikke har funnet noen (helsefarlige effekter av mobilstråling), så kan det dermed heller ikke finnes noen. Det er nettopp dette som er bedragets fordekte knep.

Uten at statsråden kanskje ikke har ment det slik, har hun dermed rettet grunnleggende kritikk mot et direktorat som jukser med logikken vist i eksemplet foran. På sine nettsider har DSA i en årrekke hevdet at stråling fra mobiler, Wi-Fi rutere o.l. er ufarlig.

DSAs påstand er uten bevis

Ingeniør B. - R. Martinsen skriver i boken ”5G og vår trådløse virkelighet” bl.a. om problemet med DSAs påstander. DSA forsvarer sitt standpunkt ved å henvise til vedtak i en privat komité (ICNIRP, München). DSA har bevisbyrden for sin påstand, men har ikke på noen måte oppfylt den. Ingeniør Martinsen sier bl.a. *”Når DSA har inntatt det ytterliggående standpunkt at strålingen ikke er helsefarlig, er det naturlig å etterspørre fremlegging av bevis. Men DSA kan ikke fremlegge noen bevis.”*

Martinsen sier videre at DSA har fastholdt ”kategorisk og ugjenkallelig ” sitt standpunkt. Dermed er det blitt umulig for DSA å endre sitt standpunkt til det motsatte. Slik har etaten malt seg inn i et hjørne som den ikke kommer ut fra ved egen hjelp.

Statens objektive ansvar overfor befolkningen

Statens ansvar for DSAs mangelfulle og villedende opplysning gjelder et sentralt spørsmål om folkehelsen. Staten har alltid et objektivt erstatningsansvar for feil som begås av underlagte ledd. Noe må vi vel ha lært av den omfattende NAV-skandalen som mange trygdede, byråkrater og politikere fortsatt sliter med. Når en etat i lengre tid har villedet befolkningen, blir den erstatningsansvarlig. NAV-skandalen har dermed både pedagogisk og juridisk virkning for alle forvaltningsorganer.

Prospero